

ve egyetlen fennmaradt énekének versfőiből ismeretes. Ez a „Mikoron Dávid nagy bú-sultában” kezdetű, az 55. zsoltárból a záróstrófa szerint 1561-ben v. 1567-ben készült, egyéni hangú parafrázis. A *Boroszlói kézirat*, a *Palatics-kódex* és némileg módosult szöveggel a ref. gyülekezeti énekeskönyvek őrzik. Kodály Zoltán ~ énekének fölhasználásával komponálta *Psalmus Hungaricus*-át (1923).

Kind. RMKT 16, 4, 1883; RMDT 1.

IR. PÉCZELY László, ~, LV. psalmus = A régi magyar vers, 1979; HAIMAN György, Kner Imre és a Psalmus Hungaricus, Itk 1978; BÓNIS Ferenc, Hódolat Bartóknak és Kodálynak, 1992. Sz. G.

KECSKÉS András (Szolnok, 1940. máj. 6.): irodalomtörténész. 1963-ban az ELTE-n m.-francia szakos tanári diplomát szerzett. Pápán, 1965-től Várpalotán tanított. 1977-től az MTA Irodalomtudományi Intézetének munkatársa, 1982-től főmunkatársa. Kandidátus (1979). Kutatási területe a m. verselmélet.

M. A vers hangzásvilága, 1981; A magyar vers hangzás-szerkezete, 1984; Versek tükre, 1985; Kis magyar verstan, 1984 (Szilágyi Péterrel és Szuromi Lajossal); A magyar verselméleti gondolkodás története a kezdetektől 1898-ig, 1991. Cs. K.

KECSKÉS Béla (Beregsom, 1941. aug. 7.): költő. 1959-ben érettségizett Mezőkaszonyban. Könyvtáros lett Badalóban. 1961-től történelmet és földrajzot tanított a csonkapi általános iskolában. 1967-ben történelem szakon oklevelet szerzett az ungvári egyetem levelező tagozatán. 1958-ban mutatkozott be a *Kárpátok* c. ungvári irodalmi almanachban.

M. Izzó paraszak v., Ungvár, 1963; Pattog a rozsa, Ungvár-Bp., 1992.

IR. CSANÁDI György, „Kommunizmus és költészet – ennél együvé tartozóbbat el sem tudok képzelni”, *Kárpáti Igaz Szó* 1973. máj. 13. M. T. L.

KECSKÉS János (? , ?–Pozsony, 1639, ?): könyvgyűjtő pozsonyi kanonok. Mossóczy Zakariásnak és Telegdi Miklósnak Kecskés Andrásra hagyott könyveit örökölte; 373 kötetét a pozsonyi jezsuitákra hagyta. Könyvjegyzéke széles látókörrel, teológiai és jogi műveltségről tanúskodik.

IR. Adattár 13, 1986.

M. I.

Kedves és nyájas história az szép Magelonáról (Lőcse, 1676): regényes szépprózai elbeszélés. Fordítója Tesseni Vencel. Mintája a francia regény német fordítása (Lipcse, 1598). Története Mo.-on a 16. sz. óta ismert, ponyvakiadásai a 19. sz.-ig népszerűek voltak.

Kind. Szép Magelona, kiad. GYÖRGY Lajos, Kvár, 1911; Fortunatus és Magelona históriája, kiad. NEMESKÜRTY István, 1983; Magyar elbeszélők. 16–18. század, kiad. S. SÁRDI Margit, 1986.

IR. KIRÁLY György, György Lajos, Szép Magelona, EPhK 1912; HEINRICH Gusztáv, Szép Magelona, BpSz 1911.

S. S. M.

KÉGL Sándor (Szunyog, 1862. dec. 1.–Pusztaszentkirály, 1920. dec. 29.): iranista. 1885–89-ben a bp.-i egyetemen, Bécsben, Párizsban, Oxfordban és Cambridge-ben orientalisztikai tanulmányokat folytatott, majd bölcsészdoktori oklevelet szerzett. 1889–90-ben tanulmányutat tett Perzsiában. 1893-tól a bp.-i egyetemen a perzsa nyelv- és irodalom magántanára, 1904-től rendes tanár. 1906-tól az MTA lev. tagja.

M. Kamál al dír Damíri thaját Al-hajván, 1889; Tanulmányok az újabkori perzsa irodalom történetéből, 1892; Bhagavad gitá, 1910; Dselál ed-Din Rúmi négysoros versei, 1907; Emir Khoszrev, 1911; A perzsa népdal, 1899; Szenáji és a perzsa vallásos költészet, 1904.

IR. GAÁL László, ~, 1924.

Cs. V.

KEGLEVICH Miklós, gr. [e.: *keglevics*] (? , ?–?, 1701): versszerző. Torna megyei főispán volt. 1670-ben csatlakozott I. Rákóczi Ferenc felkeléséhez, később reformáció-ellenességével és udvarhűségével tűnt ki. 1687-ben grófi rangot, majd arany-sarkantyús vitézi címet kapott. Későbbi feleségéhez, Czobor Évához 1660-ban írott leveleiben madrigálszerű verses betétek bukkannak föl.

Kind. RMKT 17, 9, 1977.

IR. KOVÁCS Sándor Iván, A lírikus Zrínyi, 1985. O. G.

KEGLEVICH Péter [e.: *keglevics*] (? , 1603. jan. 23.–?, 1661 után): naplóíró. Horvát birtokos nemes. Anyja, Istvánffy Katalin és második felesége, Rattkay Rozina révén előkelő horvát családokkal került rokoni kapcsolatba. Több országos hivatalt töltött be, magas katonai rangokat viselt. 1651-ben